

HOMES, MASOS, HISTÒRIA

La Catalunya del Nord-Est (Segles XI-XX)

A cura de Rosa Congost i Lluís To

Retalls del llibre que fan referència al Cognom **PADRÉS**

○ Pàgina 164

A la vista del quadre 1 es constata la diferència entre les quantitats assegurades i, per tant, també entre les pagades. Tanmateix, en quatre dels nous casos en els quals es coneix la xifra pagada i l'import del dot, ferma d'espolicorrespon al 10 per cent indicat als Costums de Girona, en altres tres casos s'hi apropa molt i només en dos és una xifra clarament inferior, el 2,5 per cent.

Probablement, a la vista d'aquestes dades de Camós només es pagava ferma d'espoli forçada quan el cònyuge que aportava el dot provenia d'un domini diferent del del mas on s'instal·lava. D'aquesta manera la ferma d'espoli gravaria les entrades al domini, de la mateixa manera que les redempcions ho feien amb les sortides.

De fet, algunes d'aquestes persones que es casebn amb pagesos de l'Almoina i que per això, s'assegura pert del seu dot i es paga per la ferma d'espoli forçada, es fan, poc temps després, persones pròpies de la Institució*

**Aquests homenatges es troben a ADG, Pia Almoina, Camós, núms 157-174-180-184-186 i 199*

○ Pàgina 165 Quadre 1

“Lluïsmes pagats en concepte de ferma d'espoli forçada”

Manual	<u>Pagador</u>	<u>Quantitat pagada</u>	<u>Quantitat assegurada</u>
1339-1340	Joan Padrés	100 sous	1.000 sous

** les quantitat que estan entre claudàtors són les que suposen que van pagar, calculant que paguessin dos sous per cada lliura assegurada. Com que els pagaments fets per **Ramon Padrès**, al manual 1350-1351..... són per més d'un mal ús, no els he introduït en el quadre*

○ Pàgina 167

De les Intesties i les Eixorquies

El següent cas apareix en el manual de 1350-1351 (encara motivada per la Pesta?), on el pabordà anota “resebi d'en **R. Pedres** de Camors per rahon d. axorquies, e. entesties e per esponsalici del dit **R. Pedres**” 100 sous; en aquest cas és difícil de saber quina quantitat para en concepte de cada cosa

○ Pàgina 168

El 14 d'abril de 1386 **Guillem Padrès**, de la parròquia de Santa Maria de Caós, va reconèixer que devia als procuradors de l'Almoina 100 sous per raó de la definició feta de tot allò que, havia de pertànyer a l'Almoina, dels béns de **Ramon Padrés**, difunt, home propi i soliu seu que va morir “*exorchus et sine liberis*” * No hem trobat l'assentament que devia consignar aquesta eixorquia en els manuals. Aquest difunt **Ramón Padrès**, es el mateix que l'any 1350-1351 pagava també per eixorquies, intestes i esponsalici? Difícil d'assegurar-o o de negar-ho; però de fet, tot apunta a pensar que, si mes no, eren parents i del mateix mas, Seria massa casual que en un mateix mas o família i en tan poc temps hi haguessin dos homes morts eixorcis?

** ADG, Pia Almaoina, Camós, num. 233*